~as: milda respondo kvieligas ~on; ~o estas mallonga frenezo; eksciti, inciti ies ~on Z; montri, aperigi sian ~on Z. ~igi Z. Fari, ke iu ~u. ~etigi. Piki, inciteti. Sen~lĝi. Trankviliĝi; forlasi sian ~0n.

kolĥozo. Rusa kamparana mastruma kolektivo.

*Kolibro. Birdo de tropika Ameriko, kun arkforma beko k brile multkoloraj plumoj, la plej malgranda el la konataj birdoj.

Koliko. 1 Intesta doloro. 2 Interna spasma doloro : hepata, $rena \sim o$.

*Kolimbo. G. de naĝbirdoj (colymbus). kolirio 🔻. Medikamento aplikata sur la malsanan konjunktivon de l'okulo.

Kolizii (ntr). 1 Renkontiĝi k fortege tuŝegi sin reciproke: la ekspresa vagonaro eis kun vara trajno. Kp karamboli. 2 Komenci interbalali: la trupoj eis kontraŭ la ribelantoj. 3 (f) (pp cirkonstancoj aŭ sentoj). Neakordiĝi, kontraŭi, konflikti: tia entrepreno eus kun la leĝo; la honoro eis en li kun la timo B. eo. Ago ei: eo de vagonaroj, de partianoj, de interesoj, de sentoj; la eterna k freneziga eo de vortoj k formoj en la materialo de artefarita lingvo L; eoj de gentoj en unu lando Z; la formoj venas en eon unu kun la alia Z.

Kolodio. Viskeca, senkolora densa fluajo, ricevita per solvado de fulmokotono en etero, uzata en ĥirurgio k en fotografado.

*Kolofono. Speco de rezino uzata por froti la haregojn de la arĉoj, por ke ili skrapetu la kordojn.

koloido T. Nomo de likva substanco, kiu tre malfacile trairas organajn membranojn : la gumoj, albumino, gelateno, kolodio. ~a. Havanta la proprecon de ~o: ~a clektrolito, ĥemio, muetilo.

kolokinto . Speco de kukumo, tre amara k laksiga (cucumis colocynthis).

- *Kolombo. Kortbirdo meza inter galinacoj k paseroj (columbus). ~umi (ntr). I Aŭdigi la karesan murmuron, karakterizan de la ~oj; kveri. 2 (f) Amindume interparoli. Kp RUKULI.
- *Kolono. 1 Vertikala peco el ligno, ŝtono, fero kc, ĝenerale finiĝanta per

kapitelo, k servanta kiel subtenilo aŭ kiel ornamo de konstruaĵo: cilindra, kvarangula, dorika, korinta, ionia ~o; lanterna $\sim 0^{\circ}$ Z; (f) la ~ 0 i de la ŝtalo. 2 Monumento. konsistanta el izolita ~o el marmoro, bronzo ktp : la Trajana ~o ; la Herkulaj ~oj (ĉe la antikvuloj, ambaŭ promontoroj de markolo de Gibraltar); ~o de malhonoro (al kiu oni ligis la kondamnitojn). 3 Ĉiu ajn aĵo ĉu solida, ĉu flueca, ĉu gasa. kun formo de ~o: ~o de akvo, de hidrargo, de fumo supreniranta. 4 Aro da objektoj metitaj unu sur alia k formantaj vertikalan kolonon : ~o da libroj, da fromaĝoj. 5 Vertikalaj paralelaj dividoj de presitaj paĝoj. 6 🖺 Trupoj laŭlonge ordigitaj dum marŝado. ~aro. Vico da ~oj. Sur~aĵo. Entablemento.

Kolonelo. Regimentestro.

Kolonio. 1 Aro da fremdaj nacianoj fikse loksidantaj en lando, kiun ili okupis aŭ en urbo, kiun ili fondis: ~o komunista de Aŭstraliaj elmigrantoj Z. 2 Urbo fondita aŭ lando fikse okupata de fremdaj nacianoj: Marsejlo eslis greka ~o. 3 Aro da samnacianoj loĝantaj eksterlande en sama urbo aŭ regiono: la germana ~o en Parizo. ~igl, ~1 Z (tr). Fondi ~on en: Rusoj ~is Siberion.

*Koloro. 1 Aparta impreso farita sur la okulo de la diversaj elementoj de lumradio resenditaj de iu korpo sendepende de ĝia formo : la sep ~oj de la ĉielarko ; la ~o de vesto, haroj, kartoj, okuloj, haŭto; kiam nokto vualas, ĉiuj ~oj egalas Z ; sento de feliĉeco, kiu montras al ili ĉion kun la plej agrablaj ~oj (ŝajno, aspekto); homoj de ĉiuj politikaj ~oj (opinioj, partioj). 2 Karaktero de sonoro produktata de la harmonoj, kiuj akompanas la fundamentan tonon, k varianta laŭ 🗛 speco k la kvalito de la instrumento aŭ de la voĉo. 3 Karaktero de stilo, produktata per la elekto pri la vortoj, per iliaj aranĝo, ritmo k sonoro : la malofteco de la adjekt. ivoj donas al lia lingvo tre kuriozan ~on. 4 Karaktero de intelekta verko, produkt. ata per la elekto pri la priskribitaj sentoj, detaloj kc : romantika, klasika ~o de romano ; loka ~o ; la laboro de la intelekt• uloj donas ~on k vivon al la kulturo 1. ~a. Havanta ~on : roz~a; \$an₫~a] sang~a; mult~a; miks~a Z (diverte ~a); tri~a; indiferenta, pala k sen~a